

Forelagt i *Folketinget* 19/12 (F. Sp. 2178). 1. Beh. 17-18; 22-23/1 (F. Sp. 2506). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Borgbjerg, Brøse, H. P. Hansen [Soro A. 3. V.], N. P. Nielsen, Wilmann [Sekr.], Rørdam, Nøhr [Form.], Ivar Berendsen, P. E. Hansen, Jensen-Sønderup, J. C. Christensen, N. Neergaard, Thomas Larsen. R. Andersen, Schovelin). Betænkning (B. Sp. 2821) afgiven 15/3. (Ordfører: Borgbjerg).

Lovforslaget — der i Hovedsagen hviler paa et i Invaliditetskommissionen fra et Mindretal, bestaaende af C. Ravn, Stabslæge Rørdam, Minister Stauning og afd. Arbejdsløshedsinspektør Th. Sørensen fremkommet Lovudkast — gaar i Hovedtrækkene ud paa følgende:

I. *Almindelige Regler.* Enhver Person, der er ude af Stand til at forskafe sig selv eller dem, overfor hvem der paahviler ham (hende) fuld Forsørgelsespligt, det fornødne til Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, er, forsaavidt han (hun) er bosiddende her i Riget eller forbyret med dansk Skib, har Indfødsret og ikke er umyndig paa Grund af Alder, berettiget til at erholde *Invaliditetsunderstøttelse*, saafremt hans (hendes) Arbejdsevne er nedsat til en Trediedel af Arbejdsevnen hos en fuldt arbejdsdygtig Person, samt til at erholde *Alderdomsunderstøttelse*, naar han (hun) har fyldt sit 60de Aar. — Angaaende Betingelserne for Retten til at erholde Invaliditets- eller Alderdomsunderstøttelse slutter Forslaget sig i det hele til Bestemmelserne i Alderdomsunderstøttelsesloven, dog med enkelte Afvigelser. Saaledes er det Tidsrum, i hvilket vedkommende skal have holdt sig fri for Fattighjælp, forkortet fra 5 Aar til 3 Aar. Endvidere gaar Bestemmelsen om, at Trangen ikke maa skyldes vedkommendes egne Handlinger, ud paa, at den ikke maa være begrundet i „Handlinger, ved hvilke den paagældende — i Tilfælde af Ægteskab ej heller sammes Ægtefælle med paagældendes Vidende og Villie — med Invaliditetens Indtræden for Øje eller efter det fyldte 55de Aar til Fordel for Børn eller andre har betaget sig selv Midler til sit Underhold i saa stort et Omfang, at der derved vil aabnes Adgang til Invaliditets- eller Alderdomsunderstøttelse; denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse, saafremt Kravet om Invaliditets- eller Alderdomsunderstøttelse er begrundet i et indtrædende Ulykkestilfælde.“ Fremdeles skal Begæring om Invaliditetsunderstøttelse være ledsaget af en Lægeattest angaaende den paagældendes Arbejdsevne, og Begæringen skal da tilstilles et „Invaliditetsraad, bestaaende af en Formand